

Het Wekenfeest

Het Wekenfeest of sjavoet, weken in het Hebreeuws, is een feest van één dag. Het wordt gevierd vijftig dagen nadat de eerste schoof van de gersteoogst voor de Heer is bewogen. Het heet ook het Oogstfeest of het Eerstelingenfeest, maar dan de eerstelingen van de tarweoogst.

Tijdens sjavoet leest men de hele nacht door uit de tora, de boeken van Mozes, en ook psalm 119, het loflied op de tora. De volgende dag leest men Ezechiël 1 waarin de profeet bij zijn roeping de heerlijkheid van God ziet in stormwind en vuur.

Het Wekenfeest is een blijmoedig feest van dankbaarheid en het geven van gaven aan anderen. Laat je akkerranden staan voor de armen, weduwen, wezen en vreemdelingen.

Na de Babylonische ballingschap werd het Wekenfeest verbonden aan het ontvangen van de tora (instructie, leefregel) op Sinai. De 'tien woorden' waren de huwelijksakte.

Tijdens het Wekenfeest wordt de feestrol Ruth gelezen over de God die zorgt voor de armen en weduwen, over de vrouw die evenals Abram naar een onbekend land ging, Ruth die niet alleen zei 'uw God is mijn God' maar ook 'uw volk is mijn volk'.

In het nieuwe testament heet die dag Pinkster van het Griekse pentacosta, de vijftigste.

De drie opgangsheestten zijn verweven met de oogst: het Eerstelingenfeest in de dagen van de ongezuurde broden aan het begin van de gersteoogst, het Wekenfeest aan het begin van de tarweoogst en het Loofhuttenfeest aan het einde van de inzameling van de vruchten.

Het zijn feest- en gedenkdagen van vreugde, maar ook van bezinning.

Jezus en zijn apostelen vierden ze. De honderdtwintig gelovigen in Jezus waren bijeen op het Pinksterfeest toen de Heilige Geest werd uitgestort. Zij en de omstanders zagen dezelfde tekenen als Ezechiël, wind en vuur.

Toen Mozes met de twee stenen tafelen van de berg afkwam, danste het volk rond het gouden kalf. Drieduizend werden er gedood door de Leviëten. Op het pinksterfeest kwamen er drieduizend tot geloof op de prediking van Petrus onder de krachtige werking van de Heilige Geest.